

Хоће, неће, ипак хоће. Преко прелаза Јариње Цеца је ушла на територију Косова, уз рутинско задржавање од петнаестак минута, и одржала је концерт у Косовској Митровици, северном делу, на платоу испред Студентског града.

Није, бре, Цеца ни брашно ни уље и на њу Харадинајева влада није увела таксу од 100 одсто, па ако је имала исправна документа, а очигледно јесте, није било ни разлога да не пева. Концерт су обезбеђивали припадници КФОР-а и косовске полиције.

Нисам експерт за Цецино певање, али видим да публика пева с њом, поцупкује и игра – све по киши – што значи да воле и певачицу и њену музику, али еуфорично медијско расположење које ово певаније подиже до победе српства, води, као и хиљаду пута до сада, до замене реалне политике естрадним ефектима.

Цеца је с годинама очигледно постала паметнија па је дала смирену изјаву:

"Знам, тешко је, али ако је већ ситуација таква каква јесте, мора да се људима макар мало олакша. Концерт и посета наших људи даје им веру и подршку да смо уз њих. Замислите да немате ту подршку и да сте заборављени, било где да се налазите, то је најгора ствар која може да вас задеси. Да се разумемо, мој концерт неће променити ситуацију на Косову, али ће макар мало скренути мисли са тешке свакодневице".

